

Global Storybooks

globalstorybooks.net

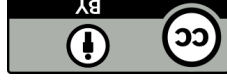
Zia în care am plecat de acasă la
oras / The day I left home for the

city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

👤 Brian Wambi

📧 Carmen Onurah (ro)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Zia în care am plecat de acasă
la oras

The day I left home for the city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula

👤 Brian Wambi

📧 Carmen Onurah

|| 3

🗣️ Romanian / English (en)

Mica stație de autobuz din satul meu era aglomerată cu oameni și autobuze supraîncărate. Pe jos erau încă și mai multe lucruri de încărcat. Vânzătorii de bilete strigau numele locului unde mergeau autobuzele lor.

...

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

“City! City! Going west!” I heard a tout shouting.
That was the bus I needed to catch.

...

“Oraş! Oraş! Mergem spre vest!” am auzit un
vânzător de bilete strigând. Acela era autobuzul
pe care aveam nevoie să-l prind.

Autobuzul pentru oraș era aproape plin, dar mai mulți oameni încă se împingeau să se suie. Unii și-au pus bagajul la subsolul autobuzului. Alții și l-au pus în portbagaj înăuntru.

...

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

Autobuzul pentru întoarcere se umplea foarte repede. În curând se va îndrepta spre est. Cel mai important lucru pentru mine acum, era să găsesc casa unchiului meu.

...

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

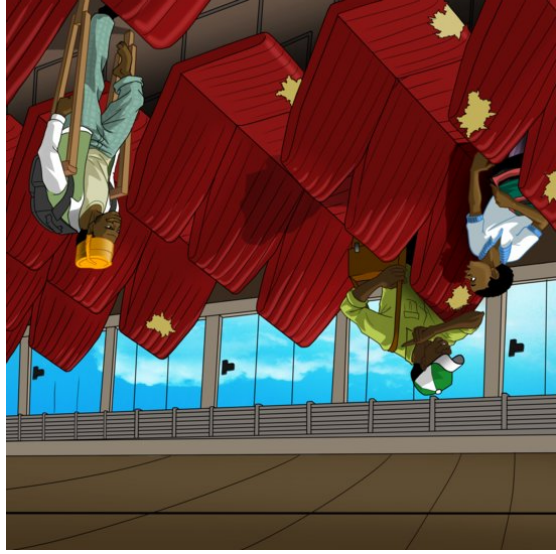

Călătorii noi țineau bilețul strâns în mână în timp ce căutau să se așeze undeva în autobuzul aglomerat. Femei cu copii mici îi așezau confortabil pentru lunga călătorie.

...

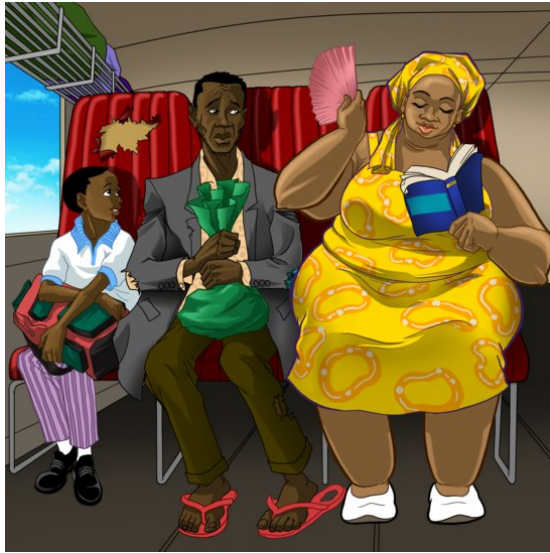
New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

Nouă ore mai târziu, m-am trezit în bubiturile zgomotoase și strigătul pentru pasageri care sa meargă înapoi în satul meu. Am luat în grabă mica mea geanta și am sărit din autobuz.

...

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

M-am îngrămădit înăuntru lângă o fereastră. Persoana de lângă mine ținea strâns în mână o geantă verde din plastic. Purta sandale vechi, o jacheta uzată și arăta nervos.

...

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

În drum, am învățat pe de rost numele locului unde unchiul meu locuia în marele oraș. Încă mai mormăiam când am adormit.

...

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

M-am uitat pe geam și mi-am dat seama că
plecam din satul meu, locul unde am crescut.
Plecam la marele oraș.

...

I looked outside the bus and realised that I was
leaving my village, the place where I had grown
up. I was going to the big city.

Dar mintea mea a deviat înapoi acasă. Va fi
mama mea în siguranță? Vor aduce iepurii mei
vreun ban? Își va aduce aminte fratele meu să
ude răsadurile mele de copaci?

...

But my mind drifted back home. Will my mother
be safe? Will my rabbits fetch any money? Will
my brother remember to water my tree
seedlings?

S-a terminat încărcatul și toți pasagerii erau așezați. Vânzătorii ambulanți încă se mai împingeau în autobuz să-și vândă marfa pasagerilor. Fiecare striga numele a ce aveau de vânzare. Cuvintele imi sunau amuzante.

...

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

Pe măsură ce am înaintat în călătorie, înăuntru autobuzului a devenit foarte cald. Am închis ochii sperând să adorm.

...

As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

Cățiva pasageri au cumpărat băuturi, alții au cumpărat gustări și au început să moffăie. Cei care nu aveau nici un ban, ca mine, priveau numai.

...

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

Când autobuzul a părăsit stația, m-am uitat lung pe fereaștră. M-am întrebat dacă mă voi întoarce vreodată în satul meu.

...

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

Aceste activități au fost întrerupte de șuierul autobuzului, semn că eram gata de plecare. Vânzătorul de bilete a strigat la vânzătorii ambulanți să se dea jos.

...

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

Vânzătorii ambulanți s-au împins unul pe altul ca să-și facă loc să se dea jos din autobuz. Unii au dat rest călătorilor. Alții au făcut încercări de ultima clipă să vândă ceva.

...

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.